

Självvärdering i historia

Lärosäte: Linnéuniversitetet (LNU)
Forskarutbildningsämne: Historia och historia med didaktisk inriktning
Licentiatexamen: ja
Doktorsexamen: ja

Introduktion

Självvärderingens uppläggning

Självvärderingen inleds med en översiktlig beskrivning av forskarutbildningen och av de organisatoriska villkoren. Därefter behandlas de områden som upptas i UKÄ:s vägledning och malldokument. Fortlöpande görs hänvisningar till refererade policydokument m.m., vilka är länkade till redovisningen. I samband med aspektområdet ”Utformning, genomförande och resultat” redovisas utförligt kvalitetsorganisationen och hur den systematiska uppföljningen sker i forskarutbildningen. Denna redovisning gäller allmänt för hela aspektområdet. Vidare ges exempel på uppgifter som de forskarstuderande ska fullgöra. Dessa kan täcka flera av examensordningens mål, än vad den specifika rubrik de är inplacerade under anger.

Forskarutbildningsämnena historia och historia med didaktisk inriktning hanteras i denna självvärdering gemensamt och benämningen historia används som regel. Historia med didaktisk inriktning lyfts fram enbart då innehållet bara angår denna inriktning. Avslutningsvis ges en bedömning av processer och kvalitetssystem som tillämpas och hur dessa kan förbättras ytterligare.

Aspektområde: område, miljö och resurser

Aspekt: Forskarutbildningsämne

Organisation och omfattning

Inom historia vid Linnéuniversitet (LNU) kan doktorander antas med antingen licentiat- eller doktorsexamen som slutmål. Den som avlagt licentiatexamen som slutmål kan antas till fortsatta studier mot doktorsexamen om finansiering finns utan att anställningen behöver utlysas. Licentiatexamen kan även avläggas som delmål. Rättigheten att utfärda licentiat- och doktorsexamen i historia tilldelades dåvarande Växjö universitet (VXU) 1999. Sedan dess har 27 doktorander avlagt examen, varav två med licentiatexamen som slutmål. Merparten av examina, 21 stycken, är avlagda vid VXU före 2010, varav två med licentiatexamen som slutmål och en med didaktisk inriktning. Perioden 2012–2016 har tre doktorander disputerat.

Forskarutbildning i historia och historia med didaktisk inriktning vid LNU bedrivs på Institutionen för kulturvetenskaper och Fakulteten för konst och humaniora (FKH). 2012–2016 finns sammanlagt 13 doktorander, varav två är inaktiva och två har disputerat under hösten 2016 och tidig vår 2017. Av de återstående nio doktoranderna är en antagen med didaktisk inriktning och en med licentiatexamen som slutmål.

LNU är en av fem samarbetspartner i den Nationella forskarskolan i historiska studier (<http://www.hist.lu.se/forskarskolan/>). Ett förnyat samarbetsavtal för de kommande tre åren undertecknades under 2016. Forskarskolan grundades efter regeringsbeslut år 2000 som ett samarbete mellan Lunds universitet och dåvarande Växjö universitet, Malmö högskola och Södertörns högskola. Drygt 10 år efter starten inleddes en förnyelse som innebar ett utökat nätverksarbete för doktorander i historia i hela Sverige då även Göteborgs universitet blev samarbetspart. Därefter har etnologi med kulturhistorisk inriktning, idé- och lärdomshistoria, historisk arkeologi och antikens kultur- och samhällsliv i Lund inkluderats.

Forskarskolan utgör en nationell aktör i dagens forskarutbildning. Inom samarbetet har fyra doktorander slutfört sin utbildning vid VXU/LNU. Ytterligare fyra som är antagna med finansiering från forskarskolan håller på med sitt avhandlingsarbete, varav två är i slutfasen. Alla doktorander i historia har möjlighet att delta i den verksamhet som forskarskolan bedriver. Därför inkluderas beskrivningar från forskarskolan i denna utvärdering.

Forskarutbildningen i historia vid LNU hanteras av ett kulturvetenskapligt handledarkollegium där arkeologi, historia och religionsvetenskap ingår, vilka är de ämnen på institutionen som har examensrättigheter på forskarnivå. Emellertid bedrivs ännu ingen forskarutbildning inom religionsvetenskap. Huvudhandledarna i arkeologi och historia är kallade till handledarkollegiets möten, som även är öppna för alla biträdande handledare, examinatorer, docenter och professorer i miljöns ämnen på forskarnivå med anställning vid LNU. Även doktoranderna är representerade. Handledarkollegiet bereder frågor om forskarutbildning innan de beslutas av dekan eller fakultetsstyrelsen. För att samordna forskarutbildningen på FKH finns även ett utbildningsråd på forskarnivå (URF) där ordförandena i FKH:s tre handledarkollegier deltar tillsammans med en extern ledamot och studeranderepresentant, som för närvarande är vakant. Sedan början av 2016 har URF bedrivit ett systematiskt kvalitetsarbete. Ordförande i URF är även ordförande i det kulturvetenskapliga handledarkollegiet och har tillika uppdraget som studierektor för utbildningen på forskarnivå inom FKH.

Historia som forskarutbildningsämne

Vid utlysning och antagning av doktorander tas hänsyn till den handledarkompetens som finns att tillgå. Alla doktorandanställningar grundas på en anställningsprofil där specifika önskemål om doktorandens kompetens och forskningsområde framgår. Granskningsarbetet för antagning av nya doktorander utförs av en utsedd grupp med god vetenskaplig kompetens. Det finns alltid med en representant från någon av partnerhögskolorna i bedömargruppen när anställningen finansieras inom forskarskolan. Denna breda och öppna granskningsprocess garanterar att de som antas kommer att ingå i en forskarutbildningsmiljö med god handledarkompetens och andra doktorander med näraliggande forskningsområden. Det finns således en viss profilering av forskarutbildningsämnet historia vid LNU.

Pågående doktorandprojekt finns med inriktning mot äldre historia från medeltid till 1700-tal, internationell historia inriktad på USA, Indien och Japan, didaktiskt inriktad forskning med fokus på kunskapsförmedling i olika kontexter samt forskning med inriktning mot 1900-tal och frågor om invandring, demokrati och delaktighet. Projekten representerar en tidsmässig och ämnesområdesmässig bredd, men här finns även de projekt som fördjupar genom gemensamma teoretiska perspektiv, t.ex. postkolonial teori och genusteori.

Kärnan i forskarutbildningsmiljön definieras utifrån de anställda lektorernas och professorernas forskningskompetens. Genom en sådan koppling garanteras den blivande doktoranden att tilldelas en handledare med god kompetens för forskningsområdet och doktoranden ges förutsättningar att ingå i en miljö. För att kunna bygga upp samlade miljöer har de senaste utlysningarna i historia varit profilerade. Även från FKH har hittills prioriterats att medel för utbildning på forskarnivå stärker befintliga eller initierar nya forskarutbildningsområden av viss omfattning och stabilitet. Kärnan i forskarutbildningsämnet speglar således de anställdas forskningskompetens.

Aspektområde: område, miljö och resurser

Aspekt: Personal

Handledarnas och lärarnas sammantagna kompetens

Inom historia fanns i december 2016 elva tillsvidareanställda disputerade lärare, fem kvinnor och sex män. Av dessa är fem professorer, fem docenter och en lektor. Nio är aktiva som huvudhandledare, biträdande handledare eller examinatorer. Forskarutbildningen är således

förankrad och integrerad i historikermiljön, och några handleder även doktorander vid andra lärosäten.

Huvudhandledare och examinator är minst docentkompetenta och verksamma vid LNU, medan uppdraget som biträdande handledare är mindre omfattande och kan vara inriktat mot ett visst område. De biträdande handledarna är i regel yngre och på väg att uppnå docentkompetens eller nyblivna docenter. Biträdande handledare kan även komma från andra lärosäten, och de är vanligen väl meriterade inom något område av relevans för doktoranden. Exempelvis utsågs en anställd från ett annat ämne med god kompetens om den teori som ligger till grund för doktorandens avhandling till biträdande handledare. För de doktorander som är antagna inom forskarskolan ingår i avtalet att biträdande handledare ska komma från någon av partnerhögskolorna.

Bland den disputerade personalen finns kompetens i ett såväl geografiskt som tematiskt spektrum: svensk agrar- och socialhistoria, historiebruk, didaktik, det moderna Mellanöstern, det koloniala Indien, Kinas och Sydöstasiens historia, samer, nordamerikanska indianer, kulturmöten, tidigmodern sexual- och familjehistoria, tidigmodern elitkultur, medeltida kulturhistoria. Det kan även nämnas att det på andra institutioner på LNU finns flera anställda som disputerat i historia med kompetens inom områden som socialhistoria, kriminalhistoria, kommunhistoria, idrottshistoria, migrationshistoria, kvinnohistoria och filmhistoria. Även utanför akademien finns disputerade historiker. På Kulturparken Småland finns en docent i historia som är engagerad som en tredje handledare.

De historiker som är anställda vid LNU utanför historieämnet och har uppnått minst docentkompetens kallas till handledarkollegiets möten. Några är engagerade som biträdande handledare och examinatorer och andra har anlåtats som opponenter på mitt- och slutseminarium där deras kompetens varit relevant. Bredden som finns i personalens forskningsinriktning täcker in områdena för de pågående avhandlingsarbetena. Se tabell 2 och 3.

För närvarande är tillgången på handledare god, och det föreligger inget behov av ytterligare personal. Nyligen blev en docent befordrad till professor. Under de kommande fem åren sker bara en pensionsavgång.

Tilldelning och byten av handledning

Handledningen av varje doktorand är teambaserad. De som utses till huvudhandledare och examinator för en doktorand ska ha en tillsvidareanställning vid Linnéuniversitetet. Huvudhandledaren ska vara anställd under hela doktorandtiden, inneha docentkompetens och ha genomgått en särskild handledarutbildning. Alla huvudhandledarna och examinatorerna inom historia uppfyller dessa krav.

Handledarkollegiet bereder och tillstyrker förslaget på de doktorander som ska antas och föreslår handledare och examinator. De föreslagna garanteras ha god kompetens inom det område doktorandens till ansökan bifogade forskningsplan inriktas mot. Ansvars- och arbetsfördelningen av handledarskapet anges i den individuella studieplanen och ska vara tydligt formulerad. Exempelvis står i en studieplan: ”Huvudhandledare 75 %, biträdande handledare 25 %. Huvudhandledare ansvarar för det övergripande teoretiska och empiriska arbetet och för doktorandens studieplanering av kurser etc. Biträdande handledare ansvarar för framförallt genusperspektivet i avhandlingsarbetet. Båda handledarna läser och kommenterar texter. Huvudhandledare diskuterar idéer och utkast mellan textinlämningarna”.

Om en doktorand begär byte av handledare ska ärendet behandlas skyndsamt. Doktorandens önskemål beaktas men beslut fattas enligt gällande delegationsordning. Om handledaren anser att doktoranden väsentligt har åsidosatt sina åtaganden ska LNU:s Lokala regler för indragning av doktorands resurs följas

(<https://medarbetare.lnu.se/contentassets/935d420e90dd4318a17a63accd81ae10/lokala-regler-for-indragning-av-doktorands-resurser-2014.pdf>).

Handledarnas professionella utveckling

På LNU ges regelbundet behörighetsgivande pedagogiska kurser i två steg om 7,5 + 7,5 hp samt kurs i forskarhandledning. Forskarhandledningskursen är ett av kraven för att antas som docent. Det finns krav på att disputerade tillsvidareanställda lektorer ska ha genomgått en formell pedagogisk utbildning. Genom dessa kurser får medarbetarna insikter i pedagogiska metoder och har tillfälle att tala med företrädare för andra forskarämnen. Att vara handledare är en del i den professionella utvecklingen för akademiker. Handledarna behöver tillsammans diskutera och hantera problem som uppkommer. Handledarnas teamarbete är centralt för att forskarstudierna ska kunna genomföras på ett adekvat sätt.

En faktor i den regelbundna kvalitetsutvecklingen är forskarskolans roll. Handledare deltar i de återkommande internaten och följer därmed en större grupp doktoranders utveckling genom presentationer, diskussioner, paperskrivande m.m. Samarbetet med forskarskolan ger goda möjligheter för yngre forskare att inskolas i handledarskap och forskarutbildning. Det erbjuder även en kontaktyta för forskare vid samarbetshögskolorna att diskutera forskningsfrågor och har även lett till forskningssamarbeten och publikationer.

Arbetet med att säkerställa kvaliteten i handledningen

Handledarkollegiet utgör även forum för lärares professionella utveckling och har ett övergripande ansvar för att säkerställa kvaliteten i handledningen. Problem som rör handledning eller genomförandet av utbildningen för enskilda doktorander diskuteras kollegialt i handledarkollegiet. En överenskommen tystnadsplikt av vad som tas upp råder.

I den individuella studieplanen, som upprättas och följs upp varje år av huvudhandledare och forskarstudierande i samråd med examinator, beaktas omständigheter som kan påverka utbildningen både för huvudhandledare och för doktorand. Om problem uppstår i utbildningen med följd att anställningstiden understiger utbildningstiden sker uppföljning tätare. Huvudhandledaren har här ett viktigt ansvar för att se till att uppföljning sker. Ett utvecklingsinitiativ i form av diskussioner med utgångspunkt i läsning av relevant litteratur om forskningshandledning har initierats av huvudhandledarna. För närvarande (2016–2017) pågår interna seminarier där erfarenheter av handledning i en kollegial anda, hur handledningen kan förbättras och problem förebyggas, diskuteras.

På de återkommande samarbetsrådsmötena i forskarskolan diskuteras frågor med relevans för forskarutbildningen. Vid höstinternatet 2013 anordnades en temaförmiddag där en professor vid Pedagogisk forskningsinstitut vid Universitetet i Oslo, föreläste och ledde workshops på temana: *Relasjonen mellom veileder og PhD-student* och *Roller og relasjoner i forskningsveiledning*. I den självvärdering som genomfördes inom forskarskolan 2016 framkom att handledarnas integrering i forskarskolans verksamhet behöver stärkas för att förbättra planeringen av studierna. En handledardag är planerad till HT 2017. Från och med i år bjuds även de biträdande handledarna in till PM-internaten för att säkra en god dialog i hela handledargruppen från början av doktorandens utbildning. Vid handledarkollegiets sammanträden är en rapport från forskarskolan en stående punkt.

Värdering

Det finns en både bred och kvalitativt god handledarkompetens inom historieämnets forskarutbildningsmiljö. Det har skett en breddning av kompetensen sedan forskarutbildningen startade för 18 år sedan. En viss generationsväxling har skett och är i görningen. En professor har nyligen gått i pension och ytterligare en kommer att göra det inom en femårsperiod. Samtidigt har nyligen en professor befordrats och sammantaget finns det nu fem professorer i miljön. I ämnet finns ytterligare fem docenter. Därmed kan miljös långsiktiga hållbarhet ses som god. Personalens engagemang för forskarutbildningen är hög, vilket genomförda utvärderingar vittnar om. Detta är en central förutsättning för det teambaserade handledarskapet.

Det görs en omsorgsfull prövning av att handledarkompetensen svarar mot de områden som doktoranderna antas inom, vilka i regel har en stark koppling till den handledar-

kompetens som finns att tillgå. Inom flera fält föreligger professors- eller docentkompetens. Den metodologiska kompetensen är bred och täcker en variation av inriktningar. Genom samarbetet med forskarskolan har hittills en god kompetens i handledarskap kunnat garanteras. Men det har framgått att handledarnas integrering i forskarskolans verksamhet behöver stärkas för att bättre kunna planera in forskarskolans verksamhet i studiernas uppläggning.

Aspektområde: Område, miljö och resurser

Aspekt: Forskarutbildningsmiljö

Forskarutbildningsmiljöns bredd

Historia är ett av sex ämnen på Institutionen för kulturvetenskaper. Forskarna i miljön finns förutom i historia även i arkeologi, filosofi, kulturgeografi, religionsvetenskap och biblioteks- och informationsvetenskap. Sammantaget finns ett dussintal forskningsaktiva professorer och docenter som doktoranderna möter i vardagen och i seminarier. Dessutom ingår ämnet i ett av universitetets centra för spetsforskning, *Samtidigheter – Linnéuniversitetets spetsforskning med fokus på kulturmöten som en konsekvens av kolonial expansion*, vanligen benämnt Concurrences (<https://lnu.se/forskning/sok-forskning/linnaeus-university-centre-for-concurrences-in-colonial-and-postcolonial-studies/>). Forskarna i gruppen spänner över ämnen som historia, kulturgeografi, litteraturvetenskap samt konst- och bildvetenskap. Inom Concurrences bedrivs en omfattande forskningsverksamhet med såväl interna forskare som gästforskare från hela världen. Här finns även doktorander från de språk- och litteraturvetenskapliga miljöerna med, liksom de doktorander i historia med ämnen som gränsar mot Concurrences. Doktoranderna kan delta i de seminarier som ordnas. På FKH finns ytterligare ett centrum för spetsforskning i *Intermediala studier*, IMS, där det under 2016 antogs fem doktorander (<https://lnu.se/forskning/sok-forskning/ims/>).

Det finns mindre centrumbildningar där doktoranderna också deltar. Ett sådant är CÄHL Centrum för Ämnesdidaktisk forskning inom konst och Humaniora vid Linnéuniversitetet. (<https://lnu.se/forskning/sok-forskning/centrum-for-amnesdidaktisk-forskning-inom-konst-och-humaniora-vid-linneuniversitetet/>). I detta sammanhang har främst de didaktiskt inriktade forskarna och doktoranderna medverkat, vilket har lett till en publikation av en ämnesdidaktisk antologi. CÄHL bedriver en regelbunden seminarieverksamhet.

Inom institutionen finns en företagsforskarskola i uppdragsarkeologi, GRASCA (<https://lnu.se/utbildning/forskarutbildning/arkeologi/grasca/>). GRASCA-miljön innefattar åtta doktorander och är placerad i Kalmar, och det föreligger goda möjligheter till samarbete särskilt om kurser, lärare, seminarier och gästföreläsare. I kursen *Historiska problem* har arkeologer inriktade mot kulturarv medverkat, hittills vid två tillfällen med gott resultat. (*Se målluppfyllelse kunskap och förståelse*)

Forskarutbildningsmiljöns inkludering i forskarskolan innebär möjligheter till både breddning och fördjupning. Nu är fyra av doktoranderna finansierade av forskarskolan, men alla övriga doktorander är inbjudna att delta i den verksamhet som forskarskolan erbjuder. Detta sker genom internat, gemensamma temadagar och kurser, internationella forskarutbildningsutbyten samt genom att underlätta och stimulera kontakter mellan handledare, lärare och doktorander. Forskarskolan har upprättat samarbetsavtal med universitet i utlandet, där doktoranderna har möjlighet till breddade kontaktytor. Varje termin uppdateras ett ramverksdokument där forskarskolans aktuella verksamhet beskrivs (<http://www.hist.lu.se/forskarskolan/om-forskarskolan/ramverksdokumentet/>).

Sammantaget erbjuds de forskarstuderande i historia vid LNU en miljö med goda möjligheter att stimuleras av erfarna forskare och handledare.

Internationalisering, nätverk och samverkan med samhället

Forskarskolan har samarbetsavtal med två europeiska universitet: York University samt Universität Bielefeld med avsikten att säkra ett langsigtigt internationaliseringsarbete. Forskarskolan samarbetar även med nordiska lärosäten där doktorander erbjuds att delta i verksamheten med skrivbordsbyten. Med detta avses två veckor långa nationella eller internationella utbyten. Exempelvis vistades en av LNU:s doktorander i historia vid Södertörns högskola, en vid Oslo universitet, och LNU har också varit vard för en doktorand från Stockholms universitet. Doktorandernas nätverkande verksamhet uppmuntras genom att forskarskolan finansierar workshops arrangerade av doktorander, temadagar och tutorials med internationella gästforskare samt nationell och internationell mobilitet med olika slags vistelser vid andra lärosäten. De doktorander som anställs med medel från forskarskolan förutsätts delta aktivt i forskarskolans verksamhet, som internat, kurser och internationella utbyten. En doktorand som skriver om Japans koloniala historia vistades med ett mobilitetsstipendium vid Waseda University i Japan, en deltog nyligen i en workshop vid Malmö högskola om historiekultur och en workshop om ”Kläder och mode som språk och uttryck” äger rum den 16 mars på LNU.

Doktorander vid LNU ges möjlighet till konferensdeltagande både nationellt och internationellt. Sådana aktiviteter ska vara tydligt förankrade hos handledarna och dokumenteras i den individuella studieplanen. Totalt förfogar en doktorand under sin anställningstid vid LNU över 40 000 kronor för bokinköp, arkivresor och konferenser. FKH har därutöver en särskild pott för internationalisering. Om det skulle föreligga behov av mer ekonomiskt stöd finns möjlighet för doktorander att ansöka om det hos prefekten. De doktorander som för sin forskning behöver vistas utomlands söker också medel från externa fonder. Sådan finansiering var av stor betydelse när en stor del av en doktorands avhandlingsarbete bedrevs i Indonesien.

Doktoranderna stimuleras och ges möjlighet till en utlandsmanad för att fördjupa sina studier vid annat lärosäte, utöver allt det forskarskolan erbjuder. I budgeten för forskarutbildning finns medel avsatta för detta ändamål. Ofta genomförs en sådan vistelse med kursläsning och ar en följd av kontakter som skapats vid konferenser eller etablerad kontakt med inbjudna forskare. Exempelvis vistades två doktorander som behövde fördjupa sina kunskaper om finsk historia en månad vid Åbo Akademi för kursläsning.

Inom den nationella historikermiljon finns också flera internetbaserade nätverk med olika inriktning där doktorander kan medverka, t.ex. Facebookgruppen ”Forskarskolan i historia”. Ofta kan sådana gemenskaper vidgas och utvidgas vid konferenser då forskare eller doktorander med gemensamma intressen strålar samman.

Två av doktoranderna har haft sina forskarstudier delfinansierade av sina arbetsgivare, varav den ena, Kulturparken Smaland, bistod med en tredje handledare. Doktorander medverkar vid det årliga återkommande evenemanget Öppet hus. Likaså är doktorander aktiva i ledningen av Historiska föreningens utåtriktade verksamhet, som är fristående från universitetet. Doktorander har även, som en del av utbildningen, framställt utställningar om sina avhandlingsarbeten, vilka har visats utanför universitetet. Doktoranderna har även publicerat forskningsresultat i populärvetenskapliga tidskrifter.

Doktorandgruppen

Antagning av doktorander eftersträvas utifrån principen att en grupp doktorander ska antas samtidigt. Avsikten har varit att doktoranderna ska vara tillräckligt många för att ge en stimulerande miljö för de obligatoriska kurserna och för seminarieverksamheten, vilket visat sig vara en förutsättning för kvalitet och genomströmning men även av studiesociala skäl. Emellertid har de finansiella förutsättningarna begränsat det antal som antas, liksom periodiseringen. Därmed har beroendet av forskarskolan ökat där antagning sker varje år. Trots få doktorander kan vi genom samarbetet med forskarskolan garantera goda möjligheter till kursläsning tillsammans med andra doktorander.

Den aktuella doktorandgruppen utgörs av nio aktiva studerande, fem kvinnor och fyra män. Doktoranders närvaro på arbetsplatsen påverkas av avstånd till arbetsplatsen och stadiet inom forskarutbildningen som doktoranden befinner sig i, varför vi upplevt problem med en krympande daglig aktiv miljö. Policyn om närvaro på arbetsplatsen har skärpts. De obligatoriska doktorandseminarierna förutsätter fysisk närvaro.

Den krympande doktorandgruppen kan delvis förklaras strukturellt då antagningen av doktorander ägt rum med tre år emellan, 2009, 2012 och 2015, vilket är för lång tid för att de olika doktorandgenerationerna ska ha fullt utbyte av varandra. I detta perspektiv har samarbetet med forskarskolan varit av stor betydelse.

Seminarieverksamhet i miljön

Forskarutbildning i historia bedrivs mest vid campus Växjö där doktoranderna i historia har sina arbetsplatser. De forskarstuderande ges möjlighet till goda materiella förhållande genom arbetsrum och tillgång till utrustning och teknik i en sammanhållen miljö. Då LNU utgörs av två campus genomförs många seminarier via digital länk.

Merparten av seminarierna, utöver doktorandseminariet, är gemensamt för institutionen. Tidigare har nämnts seminarieverksamhet inom Concurrences och CÄHL. Här kan även nämnas seminariet för Kultur – språk – historia. Det förekommer även ämnesspecifika högre seminarier dit alla intresserade på institutionen är välkomna inklusive seminarier anordnade inom GRASCA. De aviseras till alla doktorander på institutionen. Vid planering av seminarier tas hänsyn till att doktoranderna i arkeologi är på plats en vecka per månad. Doktorandseminarierna är slutna, och texter distribueras till dem som tillhör seminariet eller till dem som textförfattaren bjuder in. Doktorander som har haft svårt att fysiskt närvara har då kunnat utnyttja Skype.

Doktoranderna är även inbjudna till seminarierna vid partnerhögskolorna och flera av doktoranderna har lagt fram sina texter på annan ort. Vid LNU har doktoranders egna initiativ till seminarier beaktats, och sådana har hållits om retorik och publiceringsstrategier.

Systematisk uppföljning av forskarutbildningsmiljön

Den individuella studieplanen är det instrument som finns för att kvalitetssäkra forskarutbildningen, som en individualiserad utbildning. Genom de årliga uppföljningarna som vid behov görs oftare garanteras att problem i utbildningen kommer fram och kan diskuteras i handledarkollegiet för att hitta lämpliga lösningar.

Handledarkollegiet sammanträder minst två gånger per termin. Det sammanträde där studieplanerna följs upp brukar vara 4–5 timmar, övriga ca 2 timmar. Arbetet i handledarkollegiet har under de senaste åren varit inriktat mot forskarutbildningens kvalitet. Detta har delvis föranletts av organisatoriska förändringar och att dokument som Lokala regler, allmän studieplan och mallen för individuell studieplan har omarbetats. Handledarkollegiet fattar inga beslut utan förbereder och tillstyrker förslag på beslut som sedan överlämnas till dekanen att besluta.

Nyligen genomfördes en omarbetning av FKH:s allmänna studieplaner för alla utbildningar på forskarnivå. Utbildningen på forskarnivå i arkeologi, historia, historia med didaktisk inriktning och religionsvetenskap har numera en gemensam allmän studieplan.

Bland nuvarande doktorander finns fyra där finansieringen har tagit slut innan avhandlingsarbetet slutförts. Ytterligare en doktorand är snart i detta läge. Inom ämnet har vi tagit fasta på detta och vidtar en del åtgärder. Vi har startat en diskussionsgrupp bland huvudhandledarna om erfarenheter och problem vid handledning av doktorander för att kunna ha en bättre beredskap och fastställda rutiner när sådana situationer uppkommer. Inom URF arbetar vi med att sammanställa rutiner för att höja medvetenheten bland både doktorander och handledare om vad som gäller för utbildningstid och anställningstid, för de verksamheter en doktorand kan ingå i och för avhandlingens slutförande.

Med jämna mellanrum genomförs enkätundersökningar av miljöerna vid LNU genom en Doktorandbarometer. Den senaste genomfördes hösten 2016. Till vårt förfogande har vi en sammanställning av svaren från doktorander inom Institutionen för kulturvetenskaper. Doktoranderna är nöjda med sin forskarutbildningsmiljö, framförallt möjligheten till kontakter både nationellt och internationellt poängteras. De är nöjda med den miljö de vistas i. Doktoranderna uppvisar liten kännedom om eller känner sig osäkra inför rutiner som kan vara kopplade till forskarutbildningen, men som inte är obligatoriska. En sådan rutin är institutions-tjänstgöring och tillgång till stödsystem. Det ovan nämnda arbetet med att sammanställa riktlinjer för utbildning på forskarnivå syftar till att öka kunskap och medvetenhet om det stöd och det regelverk som finns och därmed utveckla kvaliteten i forskarutbildningsmiljön.

Forskarskolans verksamhet följs regelbundet upp med utvärderingar. Detta gäller såväl kurser som internat och temadagar. Under 2016 har dessutom en självvärdering av forskarskolans hela verksamhet genomförts med inkluderade kvalitativa samtal med doktorander och handledare samt en kvantitativ enkätundersökning som riktades till alla doktorander, handledare och alumner. Resultatet visar att forskarskolan fungerar bra och tillhandahåller resurser och möjligheter som kan vara svåra att erbjuda på ett enskilt lärosäte. Där framkommer vidare att såväl doktorander som handledare och alumner anser att den forskarutbildningsmiljö som uppstår inom forskarskolans samarbete ger en kvalitetshöjning.

Värdering

Forskarutbildningen i historia vid LNU bedrivs i en miljö som är dynamisk och nationellt förankrad men för närvarande med få doktorander. Den utgörs av samspelet mellan olika forskningsmiljöer, *Samtidigheter*, *Intermediala studier*, *CÄHL*, *GRASCA* och *Nationella forskarskolan*, där forskarutbildningen, seminarierna och verksamheten i samarbetsrådet, handledarkollegiet och URF utgör sammanlänkande enheter. Det kollegiala engagemanget för forskarutbildningen är stort, och det finns ett intresse för att medverka i utbildningen antingen som handledare, examinator eller lärare på någon av forskarutbildningens kurser. Generellt bedömas handledarkompetensen vara god inom ämnet. Genom den nya allmänna studieplanen binds ämnena tydligare samman inom den kulturvetenskapliga forskningsmiljön. Därmed kan doktoranderna i historia och uppdragsarkeologi knytas närmare till varandra med gemensamma aktiviteter, men även FKH:s andra doktorander kan finna nya kontaktytor. Eftersom detta samarbete är nytt får framtiden utvisa hur resultatet blir. Men om miljön ska kunna upprätthållas måste nya doktorander antas i historia. Tillgång till den verksamhet forskarskolan erbjuder framstår i nuläget som en viktig garant för vidmakthållande av kvaliteten i utbildningen. Bland nuvarande doktorander finns fyra där anställningstiden har avslutats utan att avhandlingsarbetet är slutfört. Ämnet ska utveckla strategier för att stävja denna utveckling.

Aspektområde: Utformning, genomförande, resultat

Aspekt: Måluppfyllelse – kunskap och förståelse

Forskarutbildningens uppläggning framgår av den allmänna studieplanen. Doktoranderna kan genomföra stora delar av utbildningen i den verksamhet som finns inom forskarskolan. Forskarstudierna är i hög grad individualiserade, vilket framgår av den individuella studieplanen. Det som anförs i denna avdelning gäller i mångt och mycket även för måluppfyllelsen för *färdighet och förmåga* samt *värderingsförmåga och förhållningssätt*.

Kunskap och förståelse inom ämnet och forskningsområdet

Vid antagning av doktorander strävar vi efter att ett forskningsområde som styr att de som innehar den bästa kompetensen för doktorandens projektidé utses till handledare, biträdande handledare och examinator. Den sistnämnda ska se till att doktorandens kursläsning genomförs på ett trygghet vis. Examinator ska även godkänna avhandlingsmanus innan

det går i tryck. Doktorandens utbildning planeras gemensamt av handledare och doktorand i den studieplan som upprättas under de första månaderna av utbildningen. I regel antas doktorander att påbörja studierna tidig höst, och den första studieplanen bereds av handledarkollegiet i december eller januari. Den första kurs som läses är en introduktionskurs under hösten i samarbete med forskarskolan med titel *Historiska problem*, omfattande 7,5 hp. Där får doktoranden möta aktuella problem i forskningsvärlden. Alla partnerhögskolorna har varje år ansvar för ett område som de har hög kompetens för. Det moment som hålls på LNU är inriktat på områdena historiebruk, historieförmedling och postkolonialism, där historiker och arkeloger samarbetat. De nyantagna doktoranderna får i uppdrag att läsa tankeväckande och delvis provocerande texter till träffen. En kort introduktion om forskningsfältets huvudlinjer följs av en diskussion, där alla förväntas delta aktivt. Reflektioner om texterna omsätts sedan till ett utbyte av argument. Därigenom får doktoranderna tidigt en bred kunskap om nyare utvecklingslinjer i historiefacket, och de får även erfarenheter i att föra ett vetenskapligt samtal. Kursen examineras fortlöpande med uppgifter vid varje lärosäte.

Vid forskarskolans internat i slutet av januari erbjuds den nyantagna doktoranden att presentera sitt avhandlings-PM, som diskuteras i en mer perspektivrik miljö än vid seminarium på hemmaplan, där PM:et har redan har diskuterats eller kommer att diskuteras. Här finns goda utsikter för doktorand och handledare att få stimulans att klart avgränsa forskningsområdet, liksom att få konstruktiva synpunkter och förslag på möjligt material och metoder. Doktorander som kommit längre i utbildningen opponerar på nyantagna doktoranders PM, och de förstnämnda ges därigenom träning i både vetenskaplig granskning och muntlig framställning.

Övrig verksamhet under det första året inriktas mot inläsning av ämnet och insamling av grunden för avhandlingens empiri. Den specifika inläsningen av avhandlingens ämnesområde sker i regel genom individuella temakurser. Där får doktoranden i samråd med huvudhandledaren ta fram lämplig litteratur som sedan behandlas i en reflekterande text utifrån de perspektiv som är relevanta i avhandlingsarbetet. Doktoranden inbjuds även att delta i de kurser som ges inom forskarskolan. Sammantaget ges doktoranden möjlighet att tidigt i utbildningen avgränsa forskningsområdet och hitta teoretiska redskap för att besvara de forskningsfrågor som ställs i avhandlingen. För doktorander inriktade mot didaktik är föreskrivet obligatorisk kurs i didaktiska forskningsperspektiv om 15 hp.

Progression

Huvudhandledaren har ansvaret för att studieplanen följs upp varje år där det förra årets verksamhet utvärderas och det kommande året planeras. Av särskild betydelse är att se till att utrymme ges till att samla in empiri. En pilotstudie där forskningsfrågorna prövas rekommenderas tidigt i utbildningen.

Doktoranden ges möjlighet att kontinuerligt lägga fram texter på doktorandseminariet, på andra seminarier och i forskarskolans regi. Doktoranderna erbjuds även möjligheter att presentera sina texter på konferenser, workshops och i annan utåtriktad verksamhet, t.ex. öppet hus. Därmed byggs kunskapen om såväl ämne som forskningsområde på.

Av betydelse är även att det föreligger en klar och tydlig ansvarsfördelning mellan huvud- och biträdande handledare. Vid några tillfällen har även en tredje handledare utsetts. Ofta har de biträdande handledarna specialiserade kunskaper som förväntas bidra till doktorandens utveckling mot intellektuell självständighet och redlighet. Detta säkerställs även genom att det finns många seniora forskare i miljön som kan bistå doktoranderna. För närvarande har en doktorand en biträdande handledare från ämnet engelsk litteraturvetenskap som har gedigna kunskaper i diskursanalys. Den biträdande handledarens kompetens har varit relevant för doktorandens kapacitet att hitta en fungerande teoretisk ram för sin studie. En annan doktorand, som disputerade hösten 2016, hade en tredje handledare som är lingvist vid ett forskningscentrum i Nederländerna och hade en betydande roll att inspirera till en innovativ bearbetning av källmaterialet, som består av muntliga källor från Indonesien. I miljön finns

interdisciplinära såväl som internationella kontakter som öppnar världen utanför den egna institutionen.

Systematisk uppföljning av måluppfyllelsen

LNU:s forskarutbildning regleras dels av Högskoleförordningen, dels av Lokala regler för utbildning på forskarnivå vid LNU: (<https://medarbetare.lnu.se/contentassets/935d420e90dd-4318a17a63accd81ae10/lokala-regler-for-utbildning-pa-forskarniva-140922.pdf>). Där framkommer regler för utlysning och antagning, ansvarsbeskrivning för examinator och handledare samt regler för forskarstudiernas genomförande.

Doktorandens utbildning ramar in av den allmänna studieplanen och planeras i den individuella, som följs upp av handledarkollegiet minst en gång per år. Den individuella studieplanen är garanten för att doktorandens utbildning genomförs juridiskt korrekt och på ett betryggande sätt. Detta dokument har allt sedan det föreskrevs i Högskoleförordningen fungerat som ett kvalitativt och legalt redskap för doktorandens utbildning vid VXU/LNU. Genom åren har utformningen av den individuella studieplanen successivt utvecklats utifrån att dess funktion som både juridiskt dokument och som pedagogiskt redskap ska bli så tydligt och optimalt som möjligt och att relevant information för studiegången synliggörs. I de bilagda individuella studieplanerna förekommer minst fyra versioner. Den senaste versionen fungerar tillfredsställande eftersom där tydligt visas vad som planerats, vad som genomförts och vad som planeras för det kommande året. Dessutom finns information om anställningstidens längd. Här kommenteras också varför det föreligger avvikelser i förhållande till vad som var planerat och i relation till återstående anställningstid. Dessutom är ansvarsfördelningen mellan handledarna dokumenterad i planen.

I utbildningen mot doktorsexamen finns inlagt kontrollstationer med möjlighet till mittseminarium och obligatoriskt slutseminarium där externa opponenter med god kunskap om avhandlingens ämnesområde anlitas. Vid licentiatexamen som slutmål rekommenderas slutseminarium. Både mitt- och slutseminarium kan ses som kvalificerad handledning. Särskilt mittseminarium stimulerar doktoranden att gå vidare i sitt arbete och ger ofta en positiv feedback. Men det kan även vara signal om att stanna upp och tänka efter. Slutseminariet fungerar däremot som klartecken till att slutföra arbetet och leder ofta till konstruktiva synpunkter som kan tas till vara i färdigställandet av avhandlingen. Sammantaget har historia vid LNU ett system som leder doktoranden mot att nå examensmålen. Genom den årliga uppföljningen av studieplanen synliggörs indikationer om det föreligger svårigheter och problem, och handledarkollegiet kan möta dem på ett proaktivt sätt. Om arbetet inte fortlöper enligt studieplanen ska åtgärder vidtas. I första hand ska handledaren kalla till ett möte med doktorand, huvudhandledare, berörd prefekt samt studierektor för forskarutbildningen. Den individuella studieplanen ska revideras enligt vad man kommit överens om på mötet, och en tidsplan för de kommande månadernas arbete ska bifogas. Ett uppföljande möte ska planeras efter 2 månader och ytterligare ett uppföljningsmöte efter 4 månader. Hela handledarkollegiet är delaktigt i denna diskussion som kan innebära förändringar av avhandlingsarbetet för att kunna slutföra det.

Genom den teambaserade handledningen diskuteras doktorandens progression mot examensmålen kontinuerligt. Då doktoranden har uppfyllt 50 % respektive 80 % av examensmålen dokumenteras detta kvalitativt av huvudhandledaren, oavsett hur lång tid som återstår av anställningstiden. Doktorandens måluppfyllelse av *kunskap och förståelse*, kommenteras. Denna dokumentation har nyligen påbörjats och några exempel går att se som bilagor till de individuella studieplanerna. Både mittseminarium, slutseminarium och intyg om måluppfyllelse följs upp i handledarkollegiet. Under hösten 2016 genomfördes ett slutseminarium och en disputation.

Hösten 2016 genomfördes vid LNU en doktorandbarometer. Här framkommer att doktoranderna vid institutionen överlag är mer nöjda med både utbud och kvalitet på kurser än övriga doktorander vid universitetet. Där framkommer också att i forskarutbildningens

första tredjedel har i genomsnitt 55 % getts möjlighet att i hög grad förvärva kunskaper och förmågor, vilket ökar till 70 % i mitten av utbildningen, och till 80 % i den sista tredjedelen. En klar majoritet av doktoranderna anser att de i hög grad getts möjlighet att nå examensmålen inom kunskap och förståelse i den forskarutbildning de har medverkat i. Hela 93 % anser att de getts god möjlighet att kunna bidra till kunskapsutvecklingen inom området.

Den verksamhet som forskarskolan erbjuder utvärderas kontinuerligt. Alla utvärderingar delges deltagarna i respektive aktivitet samt redovisas och diskuteras i forskarskolans samarbetsråd där doktorander från alla samarbetande lärosäten är representerade. Utvärderingarna leder till identifierandet av utvecklingsområden som sedan följs upp av ledningsgruppen i planering och genomförande av den fortsatta verksamheten inom samarbetet. Återkoppling sker också till handledarkollegiet.

Värdering

Examensmålen inom *kunskap och förståelse* nås genom hela forskarutbildningens uppläggning och genomförande. De senaste åren har ett omfattande arbete bedrivits för att säkerställa att forskarutbildningen håller en hög kvalitet. Det har inneburit att en kvalitetsorganisation, där ansvar och uppgifter är reglerade har formerats, men även att policydokument och rutiner tagits fram så att de forskarstudierande ska utveckla både en bred kunskap i historia som vetenskap och ett djup genom ett eget valt och avgränsat område. Flera kurser ska bidra till att de studerande utvecklar denna bredd och historiska allmänbildning.

Den genomförda doktorandbarometern visar att de flesta av de svarande doktoranderna bedömer att utbildningen gett dem möjligheter att förvärva en bred och djup kunskap inom historia. De doktorander som kommit långt i sin utbildning har i högre grad upplevt sig ha nått examensordningens mål. De som inte är antagna i forskarskolan, har någon gång känt sig mindre delaktiga i de verksamheter som de deltagit i, vilket är något som handledare arbetar med att förbättra.

Utformningen av bilagan till den individuella studieplanen för att kvalitativt visa på progression och måluppfyllelse vid uppnådda 50 % resp. 80 % måste ytterligare utvecklas och implementeras bland huvudhandledarna. De diskussioner som hittills ägt rum bland huvudhandledarna och vid uppföljning av studieplanerna kan utvecklas för att öka medvetenheten om de mål doktoranden ska nå under utbildningen. Arbetet med den individuella studieplanen som ett pedagogiskt instrument har utvecklas det senaste året och det kan förfinas ytterligare.

Aspektområde: Utformning, genomförande, resultat

Aspekt: Måluppfyllelse – färdighet och förmåga

Färdighet och förmåga att planera och bedriva forskning i ämnet nationellt och internationellt i dialog med samhället i övrigt

I forskarutbildning tränas färdigheter och förmågor dels genom olika metodologiska kurser, dels genom mötet med den empiri som ligger till grund för avhandlingen. Idealt kan dessa inslag berika varandra. En metodkurs har tidigare getts inom forskarskolan, men denna höst anordnades en sådan kurs gemensamt i egen regi av de i forskarskolan ingående partnerhögskolorna. Det fanns ett uppdämt behov av denna kurs som nu löstes gemensamt. Kännedom om metoder är nödvändiga inte bara för att genomföra den egna studien utan även för att kunna förstå och ta till sig andras forskning. Denna kurs är således ett undantag, men också en följd av samarbetet inom forskarskolan. En av LNU:s forskare var ansvarig för ett moment inriktat mot hermeneutik och kulturhistoria. En av kursen uppgifter utgick från en analys av ett brevmaterial:

Gör en skiss till hermeneutisk tolkning eller kulturhistorisk analys av nedanstående brev utifrån följande frågor:

Karaktären på källan

*Vilka frågor skulle vara möjliga att ställa?
Vilken kunskap behövs för tolkningen, analysen?
I vilken mån påverkar forskarjaget resultatet?
Vilken typ av avstånd finns mellan dig, oss, och texten?
Med ditt valda perspektiv och i detta speciella fall; hur är förhållandet mellan individ, materiella förutsättningar och kultur? (fakticitet och projekt?)
Avslutningsvis redogör du för den eventuella skillnad som uppkommit genom att du valt det hermeneutiska respektive det kulturhistoriska perspektivet.*

Uppgiften väckte frågor om förhållandet mellan individ, förutsättningar och kultur och kombinerades med läsning av klassiker som Gadamer och Geertz. På detta sätt förenades teoretisk färdighet med praktiskt arbete med att förstå texter. Varje moment i metodkursen examinerades för sig.

För doktorander inriktade mot didaktik finns en obligatorisk kurs i didaktiska forskningsperspektiv om 15 hp, där doktoranden når kännedom om de didaktiska forskningstraditionerna för att kunna tillämpa relevant historiedidaktisk teori inom olika forskningsområden och även kunna identifiera behov av ytterligare kunskap. Hittills har denna kurs getts individuellt som läskurs.

Generellt ställs doktoranderna i flera sammanhang inför uppgifter som innebär att planera och genomföra större uppgifter inom givna tidsramar i både kursläsningen och avhandlingskrivandet. I forskarskolan erbjuds många verksamheter som stimulerar examensmålen för färdighet och förmåga. Vid de återkommande internaten i januari och september får doktoranderna tillfälle att diskutera sina avhandlingsprojekt i en kvalificerad miljö. Seminarieformen tränar förmågan dels att diskutera sitt eget ämne, dels att kritiskt granska och diskutera andra arbeten. Vid det senaste internatet medverkade två av doktoranderna som kommentatorer på nyantagna doktoranders PM.

Vartannat år har höstinternatet en internationell inriktning där texterna förväntas vara skrivna på engelska. De texter som presenteras där har i några fall senare antagits för internationell publicering. En doktorand inriktad på modern japansk historia har använt internatet som ett forum för feedback till en text som han för närvarande omarbetar till en artikel för en specialtidsskrift. Denna internationalisering kompletteras med årliga internationella internat med deltagande doktorander från York University och Universität Bielefeld där deltagarna ska presentera sina projekt för varandra. Genom deltagande på nationella och internationella internat uppvisar doktorander förmåga att muntligt och skriftligt presentera och diskutera forskning och forskningsresultat i dialog med varandra och seniora forskare.

Ett år i förväg bestäms forskarskolans kursutbud utifrån det intresse doktoranderna visat för de utbudna kurserna. Därigenom varierar utbudet av temakurser ar från ar. I de kurser som anordnas av forskarskolan ar kravet att lärarna kommer från olika lärosäten inom samarbetet. Såväl gemensamma som valbara kurser är utformade som internatkurser där doktoranderna träffas och deltar i undervisningen på plats. Utvidgade läskurser ar en annan satsning där ett mindre antal doktorander i samråd med en lare genomför en läskurs med gemensam kurslitteratur och avslutar med ett examinerande seminarium. Detta är ett alternativ till de traditionella läskurser som lases på egen hand och sedan examineras.

I forskarskolans regi arrangeras även nationella och internationella temadagar. Dessa kan vara utformade som föreläsningar, tutorials eller paneldebatter. Vid temadagarna tränas doktorander i nationella och internationella sammanhang att muntligt och skriftligt diskutera teori och metod samt forskningsresultat i dialog med internationellt framstande forskare.

Forscarskolan erbjuder vidare doktorander att på eget initiativ men med finansiellt stöd att anordna workshops med doktorander från andra universitet. Under 2017 planeras två sådana workshops, där det ena är ett initiativ från LNU och den andra från Malmö högskola. I samband med workshops tränas doktoranderna att i mindre miljöer få föra specifika diskussioner med tydlig inriktning mot avhandlingsarbetet.

Både via forskarskolan och via LNU ges möjlighet till vistelser utomlands för att främja avhandlingsarbetet antingen genom arkivstudier eller genom kursläsning. Doktoranden ges då möjlighet att i nationella och internationella sammanhang uppvisa förmåga att presentera och diskutera forskning i dialog med andra doktorander och forskare inom ämnet.

Systematisk uppföljning av måluppfyllelse

Genom den teambaserade handledningen diskuteras doktorandens progression mot examensmålen kontinuerligt. Då doktoranden har uppfyllt 50 % respektive 80 % av examensmålen inom *färdighet och förmåga* dokumenteras detta kvalitativt av huvudhandledaren, oavsett hur lång anställningstid som återstår. Denna dokumentation har nyligen påbörjats och några exempel går att se som bilagor till de individuella studieplanerna.

I svaren från doktorandbarometern som genomfördes hösten 2016 framkommer att fyra av fem doktorander anser att de getts mycket goda möjligheter att uppnå förmåga att planera och med adekvata metoder bedriva forskning. En klar majoritet (88 % respektive 86 %) anser att handledningen är tillräcklig och att de träffar handledare minst en gång i månaden. Lika många anser också att handledningen av avhandlingens metodfrågor är bra.

Värdering

Examensmålen inom *färdighet och förmåga* nås genom hela forskarutbildningens uppläggning och genomförande. För att stödja andras lärande är seminarieformen betydelsefull och internaten i forskarskolan centrala. Seminariet genomsyrar alla kurser och dessutom finns det specifika seminarier, där det högre seminariet är gemensamt för doktorander. De uppgifter de studerande ställs inför som innebär kritisk granskning av doktorandkollegernas arbeten kan också bidra till att de når dessa mål. Konferensdeltagande, nationellt och internationellt, främjar också doktorandernas färdighet och förmåga.

Aspektområde: Utformning, genomförande, resultat

Aspekt: Måluppfyllelse – värderingsförmåga och förhållningssätt

Värderingsförmåga och förhållningssätt inom historisk forskning

Redan tidigt i utbildningen möter doktoranden i de första kurserna utmaningar för att skolas in i teoretiskt och metodologiskt tänkande som kan tillämpas på den egna avhandlingen. Forskarskolan har en framträdande roll för att utforma självständigt tänkande forskare och ge insikter i etiska och samhällsrelevanta frågor. Varje vårtermin, i regel doktorandens andra termin, erbjuds en teorikurs i forskarskolans regi. Där möter doktoranden olika perspektiv för att kunna värdera och förhålla sig till forskningsfrågor, annan forskning, metoder och andra vetenskapliga positioneringar än den egna. Utifrån aktuella texter om metodologiska frågor, utvalda avhandlingar och ett antal klassiker tränas doktoranden att dels nå kännedom om historisk teori, själv positionera sig och motivera val av lämpliga teorier och metoder för det egna avhandlingsarbetet. Genom paperskrivande och diskussioner i seminarieform tränas doktoranderna att förhålla sig till, värdera och nå insikt om vilken position som intagits och konsekvenserna därav. Fortlöpande tränas de vid seminarier där doktorandkollegornas texter diskuteras. Kursen examineras fortlöpande genom såväl muntliga som skriftliga inlägg. Goda möjligheter att precisera sin vetenskapsteoretiska hållning ges även vid forskarskolans olika internat där seniora forskare och andra doktorander ges möjlighet att ge synpunkter på de arbeten som presenteras. Återigen vill vi framhålla forskarskolans interdisciplinära karaktär. Det intellektuella meningsutbytet befruktas av de nya infallsvinklar som idéhistoriker, etnologer och arkeologer bidrar med. Vid internaten har doktoranderna en aktiv roll både som de som tillhandahåller texter och de som kritiskt granskar andras texter. Doktorander som kommit ett stycke i utbildningen lägger fram texter på höstinternatet som varierar i

utformning efter doktorandernas behov. Här tränas doktoranderna i att försvara och förklara sin uppfattning och att ge konstruktiv kritik, vanligen med inbjudna seniora forskare som samtalspartner. Ibland är dessa gäster internationella och samtalsspråket är engelska. På internaten har även forskningsetiska frågor behandlats. Detta är av stor betydelse för LNU:s doktorander, eftersom flera skriver eller har skrivit om samtidsämnen, som reenactment och historiebruk.

Även de dagliga kontakterna inom forskningsmiljön stimulerar och fördjupar vetenskapligt tänkande liksom möjligheten att närvara och delta i verksamhet som förkommer inom ämnet, institutionen, fakulteten och universitetet. Doktoranderna kan inspireras i sin vetenskapsteoretiska hållning genom de forskningsmiljöer och nätverk som finns vid LNU, som i en del fall är unika. Den postkoloniala miljön Concurrences är en internationell träffpunkt som arrangerar konferenser, workshops, seminarier och skrivgrupper, där de verksamma forskarna kommer från flera ämnen inom humaniora och i viss mån samhällsvetenskaper. De frågor som denna miljö arbetar med har hög forskningsetisk och samhällelig relevans. Två doktorander är eller har varit knutna till Concurrences verksamhet. Centret har också varit en starkt bidragande orsak till att de sökt sig just till LNU. Även den historiebruksmiljö som finns representerad har varit stimulerande för flera doktorander. Ett problem här är att några av doktoranderna bor långt bort från Växjö och relativt sällan har tillfälle att vistas i miljön.

Systematisk uppföljning av måluppfyllelse

Genom den teambaserade handledningen diskuteras doktorandens progression mot examensmålen kontinuerligt. Då doktoranden har uppfyllt 50 % respektive 80 % av examensmålen inom *värderingsförmåga och förhållningssätt* dokumenteras detta kvalitativt av huvudhandledaren, oavsett hur lång anställningstid som återstår. Denna dokumentation har nyligen påbörjats och några exempel går att se som bilagor till de individuella studieplanerna.

Hösten 2016 genomfördes vid LNU en doktorandbarometer. Här framkommer att doktoranderna anser sig ha fått tillräckliga chanser att göra forskningsetiska bedömningar. Att reflektera över etiska frågor är relativt ovanligt bland historiker, eftersom etiska prövningar inte behöver göras på material som berör personuppgifter längre tillbaka än 75 år. Dock har en doktorand varit i kontakt med Etiska nämnden och ytterligare en planerar att göra det. Då handlar det om att hantera material som skapas via internet och tillämpande av netnografisk metod samt aktivt medskapande och medagerande i handlingar som ligger till grund för avhandlingsarbetet, till exempel reenactment. Handledarna har goda insikter i dessa för historiker nya områden. Från doktorandbarometern framkommer att doktoranderna anser att de getts goda möjligheter att uppnå förmåga till vetenskaplig analys, syntes och granskning, att göra självständiga kritiska bedömningar samt identifiera och formulera vetenskapliga frågor. Doktoranderna vid institutionen svarar också att diskussionerna på seminarierna blir konstruktiva och engagerade. 84 % uppger att de i hög grad getts möjlighet till att göra självständiga kritiska bedömningar.

För forskarskolans internat och kurser gäller att utvärderingarna diskuteras ingående på samarbetsrådet, där alla deltagande lärosäten är representerade. Deltagarna i internat och kurser delges sammanställningarna av värderingarna. Detta följs sedan upp i planeringen av kommande aktiviteter. Ett exempel är internaten där forskarskolan har prövat sig fram genom olika seminarie- och diskussionsmodeller utifrån de synpunkter som inkommit. På så vis har man undvikit både ojämnt och ojämnt seminariedeltagande och att seniora forskare dominerat i diskussionerna.

Värdering

Hela utbildningen går ut på att utveckla kritiska intellektuellt självständiga forskare. Genom att de studerande kontinuerligt får skriva och formulera sig i text och därefter diskutera och försvara sina tankar i seminarieform, ska forskarutbildningens form bidra till att examensmålen inom *värderingsförmåga och förhållningssätt* nås. Doktorandbarometern visar

att de allra flesta upplever att de utvecklats till intellektuellt självständiga individer. Forskningsetiska bedömningar är också något som har aktualiserats bland doktoranderna, vilket är ett potentiellt förbättringsområde att arbeta med för ämnet. Ett annat problem är deltagandet i seminarierna, eftersom några doktorander bor långt från Växjö och har svårt att ta sig till seminarierna.

En självvärdering genomfördes hösten 2016 av forskarskolan: utvärderingen diskuterades av doktorander och seniora deltagare på första internatet 2017. Den visade att doktorander, alumni och handledare ansåg att kvaliteten på internaten höjts betydligt över åren.

Arbetslivets perspektiv

Utbildningens användbarhet

Historia erbjuder, såsom ett humanistiskt ämne med samhällsvetenskaplig anknytning, ett mångfasetterat spektrum av möjligheter för disputerade, både i och utanför akademien. Detta märks på den mångfald av yrkeskarriärer som före detta doktorander i historia vid VXU och LNU haft. Möjligheterna att få anställningar inom akademien är för historiker begränsade. Flera av de disputerade är anställda vid andra historiska institutioner i landet och har externa forskningsmedel. Erfarenheterna från gruppen av disputerade i den genomförda alumnundersökningen vid LNU 2015 visar att det finns alternativa arenor att etablera sig på. Det kan nämnas att flera personer som disputerat i historia har erhållit anställningar på andra institutioner än de specifikt historiska. Detta gäller särskilt LNU där ingen fått anställning inom historia, men fem historiker återfinns inom idrottsvetenskap, statsvetenskap, socialt arbete och utbildningsvetenskap. Andra disputerade har kunnat etablera sig utanför akademien, till exempel som verksamhetschef inom kommunalförvaltning, ledande befattningar inom forskning och utveckling vid kommunala och andra institutioner, inom arkivväsendet eller arbete med flyktingmottagning. Allt detta tyder på att forskarutbildningen vid VXU och LNU har lagt grunden för en flexibel allmänkompetens som kommit till nytta i många olika sammanhang.

I doktorandbarometern ser doktoranderna sin framtid främst i offentlig sektor. Förhoppningarna om anställning vid akademien är låga, och de förefaller insatta i den arbetsmarknad där historiker verkar. Den förberedelse för kommande yrkesliv som ryms inom forskarutbildningen innefattar aktiviteter som stärker den pedagogiska förmågan, aktiviteter som stärker samarbete med omgivande samhälle och aktiviteter som stärker doktorandens forskaridentitet inkluderande möjligheten att bygga upp forskarnätverk både nationellt och internationellt.

Doktorander har möjlighet och uppmuntras till att läsa de behörighetsgivande högskolepedagogiska kurser som ges vid LNU. 7,5 hp kan räknas in i forskarutbildningen och är i regel en förutsättning för att doktoranden ska kunna undervisa inom ramen för institutions-tjänstgöring. Dessa kurser har uppfattats av doktoranderna som ändamålsenliga. För de doktorander som läser utbildningen med didaktisk inriktning anpassas deras forskarutbildning efter behovet av att i framtiden kunna arbeta med lärande, pedagogiska aspekter och historiebbruksfrågor. Det har även förekommit att doktorander arrangerat utställningar på museer som en del av utbildningen. Doktoranden kan beviljas tjänstledighet för aktiviteter som på sikt kan främja avhandlingsarbetet. En doktorander beviljades tre månaders tjänstledighet för att uppdrag åt Svenska kyrkan. Detta arbete har ytterligare stärkt denna numera disputerade forskare att profilera sig inom sitt område. De chanser som doktoranderna har till att delta i konferenser har också betydelse för nätverksbyggande och deras akademiska karriär.

Betoningen på internationalisering har lett till doktoranders medverkans i projekt med spetsforskning redan före disputation. Ett aktuellt exempel är en doktorander som disputerade höstterminen 2016 och då var inbegripen i ett internationellt kulturvetenskapligt-lingvistiskt projekt om en ögrupp i Indonesien, vilket bekostades av ett ledande tyskt universitet och ett

internationellt företag. Kontakten som ledde fram till projektet hade initierats genom en resa arrangerad via handledaren. Genom sådana initiativ kan grunden läggas för en karriär inom akademisk forskning efter disputationen.

Frågan om arbetsmarknaden för nyexaminerade doktorer i historia och ämnen med historiska perspektiv aktualiseras fortlöpande i samband med forskarskolans internat och temadagar. Vid PM-internatet 2014 var temat arbetsmarknad. En inbjuden gäst föreläste en förmiddag om karriärplanering. Forskarskolans alumner bjuds återkommande in för att dela med sig av sina erfarenheter. Detta har skett genom särskilda alumnkvällar och i samband med forskarskolans internat. Vid PM-internatet 2015 var representanter för Vetenskapsrådet och Riksbankens Jubileumsfond inbjudna för en temaförmiddag om att söka forskningsmedel och kan utgöra ett exempel på forskarskolans aktiviteter att belysa villkoren för arbetslivet i akademien. På samma internat deltog två alumner i en paneldebatt om arbetsmarknaden för doktorer inom och utanför akademien. Doktoranderna har själva tagit initiativ till seminarier om forskningsansökningar där erfarna forskare medverkat. Sådana seminarier förekommer även inom de spetsforskningsmiljöer doktoranderna kan ta del i vid LNU.

Systematisk uppföljning

I handledarkollegiet följs de individuella studieplanerna upp årligen. Där beaktas även aktiviteter och kurser som är relevanta för arbetslivet. Här har dock huvudhandledare och det övriga kollegiet ett ansvar att även kunna säga nej till aktiviteter som inte bedöms främja forskarstudierna. Doktoranden har en begränsad tid på sig och behöver ibland styrning att inte hamna på sidovägar eller i återvändsgränder.

En alumnenkät gjordes nyligen (2015) vilken omfattade alla ämnen med forskarutbildning vid FKH. Av denna undersökning framgår att 71 % (10 av 14) av de disputerade i historia som besvarat enkäten hade yrken som förutsatte doktors- eller licentiatexamen. Av dessa var 9 universitetslektorer och 1 administratör. Av de 14 svarande ansåg 12 att kunskaperna de förvärvat under forskarutbildningen var relevanta eller mycket relevanta för de arbeten som de i dagsläget hade. 11 svarade att deras nuvarande arbetsuppgifter i hög grad handlade om att självständigt lösa komplexa problem eller kritiskt granska och bedöma komplexa företeelser. 6 av de svarande ansåg att de under utbildningen fått lära sig att genomföra omvärldsanalyser, under det att 7 ansåg sig ha fått kunskap i att bedriva utvärderings- och utredningsarbete.

Värdering

Historia är ett ämne med beröringsytor mot ett flertal andra akademiska ämnen. Forskarutbildning i historia ger en bred och allmän kompetens som kan användas inom många områden i samhället. Utbildningen har därför en tradition av bredd och öppenhet med få obligatoriska gemensamma inslag. Eftersom utbildningen ger tillgång till många områden är det svårt att förutsäga en specifik arbetsmarknad för historiker, vilket även framkommer dels av den alumnenkät som genomförts vid LNU, dels av den som forskarskolan genomfört. Den karriärplanering som kan förekomma är därför inte alltid synlig. Vid antagning av nya doktorander har vi även svårt att peka ut en självklar arbetsmarknad, utan här finns ett stort spektrum av möjliga avnämare på många områden.

Historieämnet vid LNU har positionerats i ett dynamiskt och konstruktivt samspel mellan en sammanhållen akademisk disciplin, ett flerdisciplinärt utbyte med närliggande ämnen och ämnesdidaktik. En del av de doktorander som examinerats från LNU har senare blivit anställda som lektorer vid universitetet eller på arkiv och museer. Det visar att forskarutbildningen utgör en värdefull källa för den interna och externa kompetensförsörjningen.

Det faktum att flera disputerade har fått tillsvidareanställningar inom andra ämnen och institutioner talar för att doktorandutbildningen i hög grad får ses som samhällsrelevant för socialt arbete, idrottsvetenskap, statsvetenskap och polisutbildning.

Doktoranders perspektiv

Studerandeflytande – mellan anställning och utbildning

Doktorandernas inflytande utövas genom representation i organ på universitets- eller fakultetsnivå. Linnéstudenterna utser representanter till alla beslutande organ, men det finns även kommittéer eller råd med en beredande funktion där doktorandrepresentanter medverkar aktivt, exempelvis inom fakulteternas handledarkollegier och utbildningsråd för forskarnivå. Utbildningen lägger stor vikt vid att doktoranderna tar en aktiv del i utformningen och ger löpande feedback. Detta sker på en rad sätt, både på lokal universitetsnivå och inom forskarskolan.

Handledarkollegiet är centralt för att doktoranderna ska kunna göra sina röster hörda och kommunicera med de disputerade forskarna. Två doktorandrepresentanter finns i handledarkollegiet och har rösträtt. Dessa utses internt av doktorandkollektivet och byts ut successivt. De deltar i behandlingen av de årsvis uppdaterade individuella studieplanerna och har därmed insikt i hur forskarstudierna hanteras av handledarkollektivet.

Forskarskolans samarbetsråd är ett motsvarande organ för samråd med de fyra partnerhögskolorna. Doktoranderna har en stående punkt vid dessa möten där varje lärosäte är representerat. Under internaten arrangeras möten där doktoranderna från de fem partnerlärosätena tar upp gemensamma angelägenheter. Forskarskolans ledning har även infört dialogmöten med doktorandrepresentanterna.

Utbildningsrådet för forskarnivå har funnits i ett år och har för närvarande vakant doktorandrepresentation. En doktorand har medverkat i framtagandet av nya allmänna studieplaner och en doktorand medverkar aktivt i denna självvärdering.

Ämnesmötena i historia kan nämnas. På dessa uppmanas alla anknytta till historieämnet inklusive doktorander att delta. Ämnesmötena behandlar i första hand frågor som rör utbildning på grundnivå och avancerad nivå, men även annat med relevans för ämnet diskuteras. Doktorander har här tillfälle att bekanta sig med och aktivt delta i utvecklingen av historieämnet, vilket också ger möjligheter till undervisningsuppdrag.

Doktorander har också getts tillfälle att undervisa på kurser på grundnivå och därmed på ett aktivt sätt utvecklat läroprocesser. De har även handlett B-uppsatser. Undervisning ses inte som en rättighet eller skyldighet, men väl som en möjlighet, och rekryteringen är beroende av behov och intresse. De kurser där doktorander medverkat har dels varit återkommande moment på standardutbildningar som lärarutbildningen, dels rört sig om kurser som doktorander utvecklat på eget initiativ. Ett aktuellt exempel är den nätbaserade kurs om Japans historia som en doktorand sedan ett par år sköter. Här har doktorandens specialkompetens, inkluderande kunskaper i klassisk och modern japanska, kommit till användning.

Systematisk uppföljning

Alla nyanställda, inklusive doktorander, vid LNU informeras om det stöd som kan erbjudas från universitetets HR-avdelning vid särskilda introduktionsdagar. Doktorander informeras även om hur de kan kontakta studentkårens doktorandombudsman.

På central nivå genomförs doktorandbarometern som ett led i LNU:s systematiska kvalitetsarbete. Studiens övergripande syfte är att få en bild av doktorandernas vardag vid universitetet, vilket inbegriper områdena: handledning, avhandlingsskrivande, institutionstjänstgöring och forskarutbildningsmiljö men även den framtida karriären, arbetsmarknaden och LNU som lärosäte.

Forskarskolan utvärderar kontinuerligt all verksamhet som bedrivs inom samarbetet. Alla utvärderingar delges deltagarna i respektive aktivitet samt redovisas och diskuteras i forskarskolans samarbetsråd, där doktorander från forskarskolans alla samarbetande lärosäten är representerade. Dessa diskussioner leder i sin tur till identifierandet av utvecklingsområden som sedan följs upp av ledningsgruppen i planering och genomförande av den fortsatta verksamheten inom samarbetet. Informationen förs även vidare till handledarkollegierna. Under

2016 har en självvärdering av forskarskolans hela verksamhet genomförts. Som ett direkt resultat har s.k. dialogmöten införts under 2016. Vid dialogmötena träffas forskarskolans ledningsgrupp och doktorandrepresentanter för samtal om verksamheten. De dialogmöten som genomförts under 2016 har lett fram till försöket med ämnesrelaterade fördjupande teman där deltagare kan presentera text och som genomfördes vid det senaste internatet. En regel vid seminarierna är att ordföranden arbetar med två talarlistor, en för doktorander och en för seniorer, där doktoranderna har förtur. Detta är en ordning som uppskattas och som leder till att doktoranderna ges utrymme.

Både inom forskarskolan och vid FKH har alumnenkäter genomförts som visar på mångfalden av områden disputerade historiker verkar inom.

Värdering

Utbildningen till historiker är individualiserad och specialiserad, men även bred och bildande med angöringsytor mot andra akademiska discipliner. De områden dagens disputerade historiker verkar inom är således omfattande. Utbildningen fokuserar, i enlighet med examensmålen, på att doktoranden ska nå kunskaper, färdigheter och förmågor att hantera komplexa frågor där värderingsförmåga sätts på prov och förhållningssätt i ett föränderligt samhälle prövas.

Det öppna kommunikationsklimatet, som doktoranderna också uppfattar att det är, ska bidra till att doktoranders synpunkter på olika frågor kommer på bordet. Doktoranderna har representanter i handledarkollegiet och samarbetsrådet och kan föra fram synpunkter som behöver diskuteras. Det finns en strävan efter att tillgodose doktorandernas önskemål. Utvärderingar visar att doktoranderna är positiva till utbildningen och till det utbildningsklimat som råder.

Jämställdhetsperspektiv

Jämställdhet i utbildningen

I de lokala reglerna för utbildning på forskarnivå vid LNU föreskrivs att doktoranden i möjligaste mån har handledare av båda könen. Även vid sammansättning av betygsnämnd vid examination är jämställdhetsaspekten beaktad. Om en jämn fördelning inte är föreslagen ska en motivering anges till de föreslagna personerna. Båda dessa principer tillämpas. I övrig verksamhet, som mestadels försiggår inom forskarskolan, tillämpas också i möjligaste mån jämn könsfördelning av lärare på kurser. Dessa principer gäller även när forskarskolan bjuder in gästforskare till temadagar och internat.

I den utbildning som erbjuds ges doktoranden möjlighet att nå kännedom om teoretiska perspektiv där jämställdhetsaspekten beaktas. Det gäller inte bara genus- och queerteori utan även att kunna beakta olika sociala relationer som klass, etnicitet och generation, som behandlas specifikt under teorikursen och återkommande under hela utbildningen. Dessutom genomförs utbildningen av kännedom om forskningsresultat som förts fram av både kvinnor och män. Mäns, kvinnor, pojkars, flickors olika möjligheter och hinder för att kunna förverkliga sig själva genom historien finns med redan från studierna på grundnivå. De kan fördjupas i forskningsprojekten där synpunkter om vad ett könsperspektiv kan tillföra alltid förs fram. Det är sedan doktorandens uppgift att hantera dessa perspektiv i sitt avhandlingsarbete utifrån valda positioneringar. Vid olika seminarier och andra aktiviteter där seniora, ibland även internationella, forskare deltar har doktoranden möjlighet att möta andra perspektiv än de som diskuteras vid den egna institutionen. Även vid konferensdeltagande prövas och utmanas den egna ståndpunkten.

Under utbildningen ges vid olika tillfällen möjlighet att möta situationer och processer som skärper det teoretiska tänkandet, inte minst där jämställdhet ur olika aspekter fokuseras.

I flera av de avslutade, men även i de pågående, avhandlingsarbetena är perspektiv där jämställdhet ur olika teoretiska perspektiv beaktas bärande teman. Exempelvis ingår i utvärderingen en avhandling som problematiserar ekonomiskt medborgarskap.

Systematisk uppföljning

Vid LNU har arbetet med jämställdhet, mångfald, jämlikhet, tillgänglighet och likabehandling integrerats till en helhet under begreppet *lika villkor*. Av Plan för lika villkor 2016¹ framgår att jämställdhetsindikatorer ska tas fram. Resultat från uppföljningar utifrån jämställdhetsindikatorer ska användas i berednings- och beslutsprocesser.

I doktorandbarometern från 2016, som utförts centralt på LNU, har dock inte frågor om jämställdhet tagits upp. Däremot beaktas detta i den självvärdering som genomfördes av forskarskolan 2016. Där framkom att jämställdhetsperspektiv i verksamheten är något som forskarskolan har all anledning att arbeta än mer aktivt med framöver. Doktorander upplever en särskild samtalsordning vid forskarskolans seminarier som subtielt ger kvinnliga doktorander mindre utrymme och uppmärksamhet. Åsikter framkom även att vissa doktorandgrupper kan vara svåra att bli delaktiga i och att det kan upplevas som åtskillnad mellan doktorander om de är finansierade av forskarskolan eller inte. Därför finns planer på en temaförmiddag om delaktighet och jämställdhet vid något av forskarskolans internat framöver.

Värdering

Den utbildning doktoranderna i historia deltar i uppvisar många områden där jämställdhet råder och är integrerat både i den miljö de vistas i, den utbildning de genomgår och i den forskning de bedriver. Dock upplever några studerande att en ojämlig samtalsordning råder vid forskarskolans seminarier som ger kvinnor mindre utrymme och uppmärksamhet; på detta område måste förbättringar göras. Några doktorander som inte är antagna i forskarskolan känner sig inte delaktiga. Detta visar att det föreligger brister där en samhällelig genusordning slår igenom, men vi är medvetna om problemen och vi arbetar på att åtgärda dem.

Avslutande reflektioner

Forskarutbildningen i historia vid LNU har en tydlig reglering som utifrån Högskoleförordning och Lokala regler har implementerats på ett tydligt sätt och som har utvecklats de senaste åren. Kännedom om forskarutbildningens uppläggning inom ämnet är god, men kan bli bättre, och de flesta av de anställda är på något sätt engagerade i forskarutbildningen.

Organisatoriskt finns på FKH två nivåer för beredning av frågor om forskarutbildning som samordnar och effektiviserar kvalitetsarbetet. Exempelvis bereds på Utbildningsrådet för forskarnivå frågor om allmänna studieplaner, om riktlinjer för forskarutbildning och andra övergripande frågor om forskarutbildning. I dialog med utbildningsrådet för forskarnivå verkar handledarkollegiet där de individuella utbildningsgångarna hanteras.

Innehållet i forskarutbildningen, progression och måluppfyllelse hanteras först av handledarteamet och sedan i handledarkollegiet där den individuella studieplanen följs upp för att sedan fastställas av dekan. Här har införts att måluppfyllelsen vid 50 % respektive 80 % ska formuleras kvalitativt av huvudhandledaren och bifogas studieplanen som en bilaga. Passagen vid 50 % brukar förenas med ett mittseminarium och efter uppnådda 80 % påbörjar planeringen för slutseminarium.

För att nå dessa mål tillhandahåller ämnet en forskningsmiljö, seminarier och huvudhandledare medan den Nationella forskarskolan i historiska studier genom sitt ramverk tillhandahåller möte med andra forskningsmiljöer, kurser, internat och internationella kontakter.

---

¹ Rektorsbeslut, Dnr. 2016/2699-1.1

Genom både det egna universitetet och forskarskolan ges möjlighet till konferensdeltagande och vistelser utomlands.

Här finns således system som följer den individuella utbildningen och som tidigt kan fånga upp indikationer på svårigheter och problem, som det sedan finns rutiner för att kunna möta på ett proaktivt sätt.

Tillgången på handledare är god, medan utvecklingen visar på ett minskande antal doktorander. Detta är ett generellt problem och betydelsen av forskarskolan för att kunna erbjuda en kvalitativt högt stående utbildning blir allt mer påtaglig. Antagning av nya doktorander är av största betydelse för att forskarutbildningsmiljön ska bestå. Medel för att anställa doktorander i historia bör prioriteras av fakultetsstyrelsen under kommande år för att forskarutbildningen ska kunna bibehålla sin status som en dynamisk utbildningsmiljö vid LNU.